

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים בעניינים מנהליים

עע"ם 6930/12

לפני: כבוד השופטת ע' ארבל
כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט י' עמית

המערער: צבי טירם

נגד

המשיבים: 1. משהב"ט / אגף שיקום / ראש האגף
2. יועץ משפטי לוועדות הרפואיות
3. ממונה על חופש המידע משהב"ט

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו
מיום 06.09.2012 בעת"מ 25099-07-12 שניתן על ידי כבוד
השופטת ש' דותן

תאריך הישיבה: אי באב תשע"ג (8.7.13)

בשם המערער: בעצמו

בשם המשיבים: עו"ד נ' אורן

פסק-דין

בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים
(כבוד השופטת שרה דותן), דחה עתירה מנהלית שהגיש המערער שעניינה בקשה לפי
חוק חופש המידע, התשכ"ח-1998 (להלן: חוק חופש המידע).

1. המערער הוכר כנכה צה"ל בגין אי ספיקת כליה ובגין בעיות בריאות נוספות.
במקביל לערעור שהוגש בפנינו מתנהל ערעור שהגיש המערער לוועדה הרפואית
העליונה.

2. ביום 12.7.12 הגיש המערער עתירה מנהלית לבית המשפט המחוזי בהתאם לחוק חופש המידע, במסגרתה ביקש המערער כי בית המשפט יורה למשיבים כדלקמן: (א) להורות למשיבים למסור את המידע שהתבקש; (ב) להורות למשיבים להבהיר את מנגנון ואופן הכשרת רופאי הוועדות הרפואיות לקבלת החלטות בהיבט המשפטי, אופן עדכונם בפסיקות והנחיות בתי המשפט לגבי אופן עבודתם; (ג) להורות למשיבים להבהיר מדוע במקום בו נדרש לוועדות הרפואיות יועץ משפטי, אין הקפדה שהוועדות ימנו יועץ משפטי שאינו עובד אגף השיקום או קשור אליו. יצוין, כי במהלך הטיפול בעתירה ולאחר הבהרות מצד המערער, נמסרו לידי שתי הנחיות נוספות, כאשר הובהר כי מעבר לכך לא אותרו הנחיות נוספות הנוגעות למבוקשו.

3. ביום 6.9.12 דחה בית המשפט המחוזי את עתירת המערער בקבעו כי לשאלות העותר בנוגע לאופן תפקודן של הוועדות הרפואיות ניתנה תגובה מפורטת, וכי למערער אף נמסרו חוזרים שהופנו לחברי הוועדות הרפואיות, ובהם הנחיות והסברים המתייחסים לאופן הפעלת הסמכות ושיקול הדעת. עוד קובע בית המשפט קמא כי בקשת המערער היא למעשה בקשה לקבל התייחסות פרטנית לגבי אופן בחינת טענותיו בפני הוועדות הרפואיות, וכי לא לכך נועד חוק חופש המידע. בית המשפט קמא מוסיף וקובע כדלקמן: "... מדברי העותר בפני עולה כי הוא מבקש למעשה התייחסות פרטנית לגבי אופן בחינת טענותיו שלו בפני הוועדות הרפואיות. חוק חופש המידע לא נועד לאפשר בחינה אישית לכל רופא ורופא בוועדות הרפואיות כדי לוודא אם קרא והפנים את כל פסקי הדין שניתנו בשאלות הרלוונטיות, כמו גם את מידת ההבנה של הרופאים באשר לתוכן הפסיקה. אם סבור המערער שהרופאים בוועדות הרפואיות לא פעלו ע"פ הפסיקה, פתוחה בפניו הדרך להגיש ערעור בעניינו הפרטי ולא בחינת הידע של כלל הרופאים. אשר על כן, העתירה נדחית."

4. שמענו בהרחבה את טיעוני הצדדים ומצאנו שדין הערעור להדחות, בהיעדר עילה להתערבותנו בפסק דינו של בית המשפט קמא.

כפי שהסתבר גם מדברי המערער, המשיבים מסרו למערער מידע מפורט בהתייחס לכל שאלותיו ואלו העבירו לידי שלושה חוזרים הנוגעים לאופן הפעלת הסמכות ושיקול הדעת של הרופאים כאשר הם דנים בבקשה לקביעת נכות מוסבת לפי תקנה 9 לחוק הנכים (מבחנים לקביעת דרגות נכות) התש"ל-1969. כמו כן הפנתה הממונה את המערער, למעלה מן הצורך, לפסיקה רלוונטית לשאלות שהעלה בבקשתו.

5. פסק הדין אליו הפנה המערער – בג"ץ 9569/05 קלוש נ' מדינת ישראל (6.9.2011) – שונה מהמקרה שבפנינו, שכן שם הועלו טענות הנוגעות להתנהלות נקודתית בלתי תקינה של הוועדות הרפואיות תוך התייחסות ספציפית לתקלות שאירעו. בענייננו נראה שהמערער עורך מסע דיג באמצעות חוק חופש המידע על מנת לאתר תקלות אם בכלל היו כאלו, זאת בידיעה שחוק חופש המידע עיגן את זכות הפרט לקבל מידע על פעילות הרשות הציבורית מתוך תפיסה כי זכות זו היא תנאי בסיסי למימוש זכויות הפרט ובייחוד לקידום חופש הביטוי ולבקרת הציבור על מלאכת השלטון.

6. חוק חופש המידע בסעיף 2 מבהיר מהו מידע המצוי אצל הרשות הציבורית אותו זכאי הפרט לקבל: "כל מידע המצוי ברשות ציבורית, והוא כתוב, מוקלט, מוסרט, מצולם או ממוחשב", כאשר הסעיף מתייחס למידע קיים שיש בידיה של הרשות ליתן בכל צורה בה הוא שמור. המידע הנוסף אותו ביקש המערער, כפי שפורט בערעורו ובטיעונו בפנינו, אינו חוסה בגדרי חוק חופש המידע. שוכנענו כי המשיבים העבירו למערער את כל המידע המבוקש המצוי ברשותם. אכן, לא היה מקום שהמשיבים יענו למערער על מעין "שאלון" או שיספקו לו תשובות בבחינת יעוץ משפטי שאינו בגדר "מידע" קבוע בחוק. כמו כן, אין מקום לדרוש מפקידי הרשות לייצר מסמכים שאינם קיימים.

כאמור, לא ראינו להתערב בהחלטת בית המשפט המחוזי והערעור אפוא נדחה.

ניתן היום, א' באב תשע"ג (8.7.13).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט